LA POSSIBLE CONFUSIÓ D'ALGUNS MOTS

LA meua modesta experiència, com a ensenyant del valencià i com a corrector de textos en català, m'ha permés enfrontar-me a errors consistents en confondre uns mots amb altres, o bé, a omissions sistemàtiques de certes paraules, considerades equivocadament incorrectes. Us en aporte avui uns exemples per a la vostra edificació i reforma.

— Comencem pels noms comuns *vila* (sinònim de poble o ciutat) i *vil.la* (casa de recreu, esp. al camp). Hem de recordar la *l.l* del segon, etimològica. Exemples: La Vila Joiosa. Al terme hi havia una vil.la romana.

— Entre *til.la* (infusió, planta) i *titla* (també, *titlla:* signe gràfic; en castellà, «tilde»), només hi hauria un rar error, fent un dictat, per exemple, ja que pel context són sempre destriables, encara que sonen igual; la diferència ortogràfica és per raons etimològiques.

— *Peregrí* i *pelegrí* presenten un matís diferenciador, segons Fabra: el primer és un adjectiu (rar, poques vegades vist); el segon, un substantiu (el qui fa per devoció un viatge a algun santuari).

— L'adjectiu tan secret i íntim *anal* (d'anus), no el devem confondre amb el substantiu historiogràfic *annal* (normalment, en plural, *annals:* relació d'esdeveniments per anys).

— Igualment, prendrem cura de distingir *analista* (qui fa anàlisis) i *annalista* (autor d'annals).

— *Simple* (sense subdivisió, no complex) és distint de *ximple* (de poc seny, pocasolta).

— Els verbs *seure* o *asseure* (seure algú en una cadira; asseure al algú o u mateix), cal distingir-los del verb *assentar,* sols correcte si significa posar alguna cosa sobre la seua base, en una posició estable. Ex.: assentar els fonaments de l'edifici; assentar els principis bàsics de la democràcia.

— Finalment, esmentar l'existència dels mots diferents *ànet* (animal) i *anet* (planta umbel.lífera anual, «Anethum graveolens»). *Ànet* té també la forma *ànec,* i és un ocell d'aigua de la família dels anàtids (en castellà, «pato»).

Pròximament us recordaré unes altres confusions. Senyor, quants errors hi ha en el món! (Supose que no us confondré jo més encara...)

Cristòfor Aguado i Medina

SAOTEXTUAL
REPOSITORI DE TEXTS PER A L'ENSENYAMENT DE LA LLENGUA

Autor/a: Aguado i Medina, Cristòfor
Títol: "La possible confusió d'alguns mots"
Publicat a: revista *Saó* núm. 64 (1983), p. 32
Autor/a del comentari: Pepa Benavent Ferri

1. Identificació del text segons:
- Tipologia textual.
- Àmbit d'ús (explicitar nom de la publicació).
- Gènere.

2. Concreta quin seria l'eix temàtic i les parts bàsiques del text, tenint en compte la tipologia textual i indicant els elements i paràgrafs que en formen part.

3. Explica l'estructura interna del text, tenint en compte la seua tipologia textual.

4. Quines són les característiques i els recursos del llenguatge utilitzat per l'autor al llarg del text?

5. Quina és la finalitat primordial del text?

6. Quin és el registre emprat al text i la varietat geogràfica especificant els trets corresponents que apareixen al mateix.

7. Quin és el registre del text i justifica'l

8. Quina és la funció lingüística predominant del text i la modalitat oracional del mateix.

9. Reflexiona sobre aquest fragment del text: "Senyor, quants errors hi ha en el món! (Supose que no us confondré jo més encara…)" Què creus que vol transmetre l'autor?

10. Quina és la finalitat per la qual s'escriuen aquest tipus de textos? Escriu un text expositiu-argumentatiu en el qual inclogues la teua opinió personal sobre l'assumpte.